

Zadanie A4: Kompilacja z Makefilem (30 punktów)

Napisz pojedyńczego Makefile-a którego zadaniem będzie skompilowanie i zlinkowanie projektu napisanego w języku C. Makefile będzie umieszczony w katalogu głównym projektu. Pliki źródłowe znajdują się w poddrzewie src. Katalog src może zawierać kolejne podkatalogi które też trzeba sprawdzić.

Domyślna reguła all powinna skompilować i zlinkować wszystkie pliki. To znaczy:

Każdy plik z końcówką .c trzeba skompilować do odpowiedniego pliku z końcówką .o. Postały plik .o powinien znaleźć się w poddrzewie build które powinno mieć taką samą strukturę podkatalogów jak src (nawet jeśli któreś podkatalogi src są puste, lub nie zawierają plików źródłowych)

Wszystkie pliki .o powinny zostać zlinkowane do programu main umieszczonego w podkatalogu bin głównego katalogu projektu.

Ponadto dla każdego pliku .c należy wygenerować listę zależności, umieszczoną w pliku .d, w odpowienim miejscu podkatalugo build. Zmiana w plikach źródłowych powinna powodować minimalną rekompilację projektu.

Żadne inne pliki nie powinny powstawać.

Wszystkie reguły budowania plików .o i main powinny wypisywać na początku

Building < nazwa celu>

i nic poza tym. Pozostałe reguły powinny być zupełnie ciche.

Reguła clean powinna usunąć wszystkie pliki tworzone przez Makefilea i wszystkie puste katalogi w drzewie build i bin. Jeśli w build lub bin istniały wcześniej jakieś inne pliki, powinny one zostać nienaruszone.

Na zajęciach nie omawialiśmy przypadku gdy jakiś plik źródłowy zostanie usunięty. Wtedy stara lista zależności .d może odwoływać się do plików już nie istniejących. Można ten przypadek rozwiązać dodatkową komendą przekazywaną do gcc (jaką?).

- Wysyłany plik powinien nazywać się Makefile
- Plik powinien mieć uniksowe kodowanie końców linii (\n, a nie \r\n)
- Makefile powinien byc 'odporny' na zmiany w kodzie źródłowym
- Makefile powinien byc 'odporny' na usuwanie plików w katalogu build i bin.

Uzupełnienie zajęć:

Reguła dla X nie musi tworzyć pliku X, nawet jeśli X nie jest zadeklarowany jako .PHONY. Przyjęte jest, że uruchomienie reguły dla X satysfakcjionuje niezbędnik X nawet jeśli taki plik nie powstał.

Na zajęciach nie omawialiśmy, a mogą się pojawić niezbędniki których czasu modyfikacji nie musimy sprawdzać (ważne tylko, ze istnieją). Wówczas możemy je umieścić po znaku I. Są to tak zwane order-only dependencies.

<target> : <dependencies> | <order-only dependencies>

Przykład:

```
Załóżmy, że w projekcie znajduą się następujące pliki:
   Plik src/main.c:
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include "nwd.h"
int main(int argc, char** argv) {
        if (argc!=3) {
                printf("Invalid argument count\n");
                return -1;
        }
        int a = atoi(argv[1]);
        int b = atoi(argv[2]);
        int result = nwd(a,b);
        printf("%d\n",result);
        return 0;
}
   Plik src/nwd.c:
#include "nwd.h"
int nwd(int a, int b) {
        int t;
        while(b) {
                if (a<b)
                         t=a;
                 else
                         t = a \% b;
                a = b;
                b = t;
        }
        return a;
}
   Plik src/nwd.h:
int nwd(int a, int b);
   Uruchomienie Makefilea na tak przygotowanym projekcie powinno wypisać:
Building build/nwd.o
Building build/main.o
Building bin/main
```

Zaś uruchomienie skompilowanego programu main z argumentami 34 51 powinno wypisać jedną linię 17.